

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 21 mai 2021 și deciziei Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2021, declarat de inculpatul

Gaidarlî Nicolai XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>24.07.2020 - 21.05.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>29.07.2021 - 29.11.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>04.03.2022 - 30.03.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 21 mai 2021, Gaidarlî Nicolai a fost condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, ce constituie 100.000 lei

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Instanța de fond a constatat că la 10 iulie 2020, aproximativ ora 03.00, inculpatul Gaidarlî N., aflându-se pe teritoriul (în clădirea) Poliției de frontieră Vulcănești, conștientizând că poate fi atras la răspundere în conformitate pe art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, pentru tentativă de traversare ilegală a frontierei de stat, în cadrul unei discuții private cu ofițerul principal de investigații a Direcției Regionale SUD a Poliției de Frontieră MAI Cîsa I., i-a oferit mijloace bănești în sumă de 100 dolari SUA pentru a nu transmite materialele acumulate privitor la tentativa de traversare ilegală a frontierei de stat RM, avută loc la 09 iulie 2020, la frontiera de stat a Republicii Moldova cu Ucraina, în scopul evitării tragerii la răspundere penală.

În continuarea acțiunilor sale ilegale, la 10 iulie 2020, aproximativ ora 09.30, în cadrul unei discuții telefonice cu ofițerul principal de investigații al Direcției Regionale SUD a Poliției de Frontieră MAI Cîsa I., a insistat asupra ofertei de a-i transmite 100 dolari SUA și întâlnirea personală de a transmite mijloacele bănești în aceeași zi în mun. Cahul.

În rezultat, la 10 iulie 2020, aproximativ ora 14.25, aflându-se în or. Cahul, în biroul ofițerului principal de investigații al Direcției Regionale SUD a Poliției de Frontieră MAI Cîsa I., fără a ține cont de avertismentul că darea de mită unei persoane publice atrage răspunderea penală, a oferit și i-a dat ultimului mijloace bănești în mărime de 100 dolari SUA, cu nr. și seria KB55348721B, ce conform cursului BNM reprezenta suma de 1719,29 lei, pentru ca ofițerul principal de investigații al Direcției Regionale SUD a Poliției de Frontieră MAI Cîsa I., să nu transmită materialele acumulate în privința sa referitor la tentativa de traversare ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova, avută loc la 09 iulie 2020, la frontiera de stat a Republicii Moldova cu Ucraina, în scopul evitării tragerii la răspundere penală în conformitate cu art. 26, 362 alin. (1) Cod penal pentru tentativa traversării ilegale a frontierei de stat.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că ofițerii de poliție nu l-au informat că conversația sa la telefonul mobil se înregistrează, și nu l-au informat pe 10.07.2020 se efectua înregistrarea video în biroul ofițerului de urmărire penală. Bani în sumă de 100 de dolari, au fost transmiși în scopul achitării amenzii. Nu avea intenția de a da bani inspectorului de poliție ca vreo remunerație pentru careva scopuri personale. A dat suma de bani în scopul achitării amenzii, pentru a nu avea dificultăți, deoarece i s-a spus că va avea permanent probleme la trecerea frontierei.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul Cîsa I. a comunicat că pe 09.07.2020, inculpatul intenționa să treacă frontiera de stat din Republica Moldova spre Ucraina, fiind stabilită că acesta a trecut oficial frontiera din Ucraina în Republica Moldova prin punctul Tabaki. El a întocmit actele de procedură privind tentativa de trecere a frontierei de stat, ulterior au venit și rudele inculpatului. Gaidarlî N. a semnat procesul-verbal de audiere și alte acte de constatare a încălcării și împreună au mers spre poartă. Inculpatul i-a cerut să rupă toate actele, pentru care îi va aduce 100 de dolari și a întrebat dacă el va fi acolo mâine. I-a răspuns că va fi, însă nu va discuta astfel de întrebări. Inculpatul a sunat a doua zi și a întrebat „cum rămâne cu întrebarea?”. El i-a răspuns că lucrează la Cahul și va transmite cazul la urmărirea penală. Inculpatul l-a sunat și i-a propus să se întâlnească, i-a explicat acestuia că se vor întâlni când va suna ofițerul de urmărire penală, iar acesta a continuat să-l sune de 2-3 ori la rând. Când Gaidarlî N. a ajuns la Direcția Regională de la Cahul a Poliției de Frontieră, a fost adus în biroul său, a intrat, s-a salutat și a insistat ca documentele să fie rupte. I-a explicat că nu are dreptul să facă acest lucru, este interzis prin lege. După discuție, acesta a pus un pachet de țigări pe masă, a cerut să iasă afară. A întrebat ce este în pachet și inculpatul i-a răspuns că „despre ceea ce au vorbit”. Nu a atins pachetul, a sunat la postul de serviciu al Centrului Anticorupție și a raportat despre tentativa de a da mită. A părăsit biroul, când deja erau ofițerii operativi, care au ajuns la fața locului după aproximativ 20-25 minute, au examinat biroul lui, conținutul

pachetului, în care era o bancnotă de 100 de dolari. Nu l-a informat pe Gaidarlî N. despre faptul că înregistrează convorbirea telefonică, deoarece o făcea în scop de apărare. Despre discuția cu Gaidarlî N. imediat l-a informat pe șeful său. Discuția cu Gaidarji N. în biroul a fost înregistrată cu camera video, iar inculpatul nu a fost anunțat despre acest fapt. Înregistrările nu au fost autorizate de către instanța de judecată sau de alt funcționar, dar au fost efectuate pentru siguranța personală, fiind făcute în timpul îndeplinirii atribuțiilor sale de serviciu. Pe înregistrarea video se vede cum Gaidarlî N. pune un pachet pe masă, iar el l-a întrebat „ce-i cu aceasta?”. Inculpatul în timpul discuției a explicat că este necesar să distrugă materialul. Gaidarlî N. a pus pachetul de țigări și a spus „aici este tot”.

Este dovedită vina inculpatului și prin probele scrise, anexate la materialele cauzei, cum ar fi:

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.07.2020 prin care a fost cercetat biroul nr. 30, amplasat în incinta Direcției Regionale Sud a Poliției de Frontieră, unde pe 10.07.2020, aproximativ la ora 14.25, Gaidarlî N. a transmis mita în sumă de 100 de dolari SUA lui Cîsa I., ofițer de investigații al Poliției de frontieră DR Sud, ca acesta să nu îndeplinească acțiuni care intră în obligațiile lui de serviciu. Astfel, în timpul cercetării biroului, pe masă, într-un pachet de țigări „Bond” se afla o bancnotă cu valoarea nominală de 100 dolari, cu seria și număr KB55348721B, în afară de bani, țigări în pachet nu s-au găsit. De la fața locului a fost ridicată bancnota cu valoarea nominală de 100 dolari, cu seria și numărul KB55348721B;

materialele acumulate de Cîsa I. pe faptul tentativei de traversare ilegală a frontierei de stat de către Gaidarlî N. la 09.07.2020;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.07.2020, prin care a fost examinat discul CD-R de model „OMEGA” prezentat de Cîsa I., în baza căruia a fost întocmită stenograma discuțiilor dintre Gaidarlî N. și Cîsa I., la telefon și în biroul ultimului;

ordonanța din 13.07.2020, prin care CD-R de model „OMEGA”, ce conține înregistrările audio și video a discuțiilor dintre Gaidarlî N. și Cîsa I. a fost recunoscut drept corp delict;

procesul-verbal de examinare din 15.07.2020, prin care a fost examinată bancnota cu nominalul de 100 de dolari SUA seria și numărul KV55348721B;

corpurile delict, recunoscute prin ordonanță - un pachet de țigări „Bond” și o bancnotă cu valoarea nominală de 100 dolari, cu seria și numărul KB55348721B.

În urma cercetării CD-R-ul de model „OMEGA”, ce conține înregistrările audio și video a convorbirii telefonice și a discuției din birou dintre Gaidarlî N. și Cîsa I., a fost stabilit că inculpatul a întrebat cum poate fi rezolvată întrebarea sa, apoi propune să fie rupt procesul-verbal întocmit. Cîsa I. i-a răspuns că este o problemă și legea nu permite acest lucru. Inculpatul a reiterat propunerea de a distruge actele, iar el îl va remunera cu 100 dolari.

Potrivit înregistrării video a discuției efectuată în biroul de serviciu, Gaidarlî N. a intrat în birou și i-a propus lui Cîsa I. 100 dolari pentru a distruge actele întocmite în privința lui. Cîsa I. explică că aceste acțiuni condiționează atragerea răspunderii pentru dare de mită. Gaidarlî N. i-a răspuns că nimeni nu va afla despre acest lucru și a pus un pachet de țigări pe masă, în fața lui Cîsa I..

Conform înregistrării video, efectuată la cercetarea la fața locului a biroului de serviciu, un angajat al Centrului Anticorupție a intrat în biroul nr. 30, în care se

aflau Gaidarlî N. și Cîsa I., îi informează ca a primit un mesaj și i-a întrebat ce s-a întâmplat. Cîsa I. a răspuns că Gaidarlî N. i-a oferit 100 dolari pentru a distruge actele. Gaidarlî N. a spus că i-a adus lui Cîsa I. 100 dolari în schimbul distrugerii materialelor pe faptul reținerii lui lângă frontieră în timp ce discuta cu soția sa, declarând că Cîsa I. i-a cerut să facă acest lucru, cu o zi înainte. Gaidarlî N. a confirmat că pachetul de țigări cu o bancnotă de 100 dolari în el îi aparține lui.

Fiind cercetate declarațiile inculpatului și ale martorului, precum și probele scrise, instanța a considerat ca fiind dovedită vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, declarațiile acestuia fiind apreciate ca fiind date cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Totodată, sunt declarative afirmațiile apărării că inculpatul ar fi fost provocat de martorul Cîsa I. la săvârșirea acțiunilor de corupere activă, or, din înregistrările audio-video cercetate rezultă comportamentul activ al inculpatului la oferirea martorului Cîsa I. a mijloacelor bănești în schimbul distrugerii materialelor, Cîsa I. repetat îi explică acestuia că acțiunile lui pot fi apreciate ca dare de mită, că sunt ilegale și că aceste acțiuni atrag răspunderea penală pentru ambii, iar inculpatul îl convinge că nimeni nu va afla despre aceste lucruri.

Prin urmare, vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin și acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, ca coruperea activă, adică oferirea și darea, personal unei persoane publice, de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru neîndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75-78 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani, cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, că nu au fost constatate circumstanțe atenuante și agravante, că acesta se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, are la întreținere patru copii minori, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelantul a invocat că din declarațiile martorilor apărării și ale inculpatului, pe de o parte, și depozițiile martorului Cîsa I., pe de altă parte, rezultă contradicții referitor la inițiatorul propunerii sau pretinderii mijloacelor bănești. Astfel, declarațiile martorului Cîsa I., cointerestat în tragerea la răspundere penală a inculpatului, urmează a fi respinse și reținute, ca fiind adevărate, declarațiile ultimului și ale martorilor apărării.

La fel, instanța de fond nu a reacționat la cererea privind excluderea probelor administrate ilegal de acuzare - înregistrările audio ale discuției telefonice și înregistrarea video, fiind admisă încălcarea drepturilor sale constituționale. Mai mult, instanța de fond și-a fondat concluziile privind vinovăția inculpatului în baza acestor probe obținute ilegal.

În cadrul urmăririi penale și a judecării cauzei în instanța de fond învinuirea înaintată nu și-a găsit confirmare, iar toate probele administrate de acuzare ce

dovedesc vinovăția inculpatului au fost obținute în rezultatul provocării din partea polițistului de frontieră Cîsa I., indicând la lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Astfel, urmează a fi excluse din lista probelor înregistrarea audio a convorbirii telefonice și înregistrarea video a discuției dintre Gaidarlî N. și Cîsa I., fiind obținute cu încălcarea prevederilor legale.

Totodată, acțiunile agentului statului privind provocarea la săvârșirea infracțiunii, realizate astfel încât să determine la apariția intențiilor infracționale, care, fără această intervenție nu s-ar fi fost manifestat, constituie încălcarea dreptului la un proces echitabil.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond a examinat sub toate aspectele circumstanțele de fapt și de drept, complet și obiectiv a apreciat probele administrate, și întemeiat a ajuns la concluzia că fapta penală de corupere activă a fost comisă de inculpat, corect fiind încadrată în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, ca oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, iar vinovăția acestuia în comiterea faptei prejudiciabile imputate pe deplin și-a găsit confirmarea.

Or, probele administrate sunt pertinente și concludente, coroborează între ele și dovedesc dincolo de orice dubiu rezonabil săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Astfel, martorul Cîsa I., în instanța de fond, a declarat că nu a cerut de la inculpat suma de 100 de dolari. Or, era în imposibilitate de a-l ajuta pe Gaidarlî N., hotărârea urmând să o ia ofițerul de urmărire penală. Înregistrarea video a fost făcută cu ajutorul unei camere-video instalată în prealabil, pentru a înregistra discuția cu inculpatul. Camera a instalat-o împreună cu un ofițer de urmărire penală, este aparatul lor oficial de serviciu. Până la aceasta, nu a depus o declarație cu privire la presupusa faptă de corupție. A înregistrat convorbirile telefonice și a efectuat o înregistrare video în birou, în scopul asigurării sale. În perioada de documentare a tentativei de trecere a frontierei de stat, el era împreună cu șeful lor, care ieșea periodic să fumeze. Au discutat în mod normal și nu și-a imaginat că Gaidarlî N. îi va spune să rupă documentele. Acesta a spus că a doua zi îi va aduce 100 de dolari pentru ca el să distrugă actele. El nu a purtat discuții în prezența a doi tineri care au venit după Gaidarlî N..

Vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate a fost dovedită și prin probele materiale administrate la cauza penală, și anume:

procesul-verbal de preluare a denunțului înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a CNA Direcția Generală Teritorială SUD la 10.07.2020, ora 14.45, potrivit căruia Cîsa I., ofițer superior de investigații DR SUD a Poliției de Frontieră „Vulcănești”, examinând materialul pe marginea tentativei de traversare ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova cu Ucraina avută loc la 09.07.2020, Gaidarlî N. pe 10.07.2020, aproximativ la ora 14.25, a oferit și a lăsat pe masa din biroul său, într-un pachet, mită în sumă de 100 dolari SUA, pentru a nu-l documenta pe Gaidarlî N. și a nu transmite materialul ofițerului de urmărire penală, pentru a nu fi tras la răspundere penală;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.07.2020, din care rezultă că a fost cercetat biroul nr. 30, amplasat în incinta Direcției Regionale Sud a Poliției de Frontieră, unde pe 10.07.2020, aproximativ la ora 14.25, Gaidarlî N. a transmis mită în sumă de 100 de dolari SUA lui Cîsa I., ofițer de investigații al Poliției de Frontieră DR Sud, ca acesta să nu îndeplinească acțiuni care intră în obligațiile lui de serviciu. Astfel, în timpul cercetării biroului lui Cîsa I., pe masă într-un pachet de țigări „Bond” se afla o bancnotă cu valoarea nominală de 100 dolari, cu seria și numărul KB55348721B, în afară de bani, țigări în pachet nu s-au găsit. De la fața locului a fost ridicată bancnota cu valoarea nominală de 100 dolari, cu seria și numărul KB55348721B; un pachet de țigări gol de tip „Bond”, împachetate în plicul nr. 1;

materialele acumulate de Cîsa I. pe faptul tentativei de traversare ilegală a frontierei de stat de către Gaidarlî N. la 09.07.2020, înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni a DR Sud a PF cu nr. 20208700124, din care rezultă că la 10.07.2020 a fost pornită urmărirea penală conform indicilor art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, inclusiv, a fost constatat faptul tentativei de traversare ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova cu Ucraina de către Gaidarlî N. pe linia frontierei de stat Mirnoe (RM) - Tabaki (Uk), la punctul de frontieră 0759/02, prin întocmirea în acest sens a procesului-verbal privind actele de constatare din 09.07.2020, cu anexă Schema Sectorului SPF Vulcănești; proces-verbal de audiere a lui Gaidarlî N.;

ordonanța din 13.07.2020 prin care a fost recunoscut drept document - mijloc material de probă, materialele acumulate pe cazul tentativei de traversare ilegală a frontierei de stat de către Gaidarlî N. la 09.07.2020, înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni a DR Sud a PF cu nr. 20208700124;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.07.2020, conform căruia organul de urmărire penală a examinat un disc CD-R de model „OMEGA” cu capacitatea de 700 MB, prezentat de martorul-denuțător Cîsa I., pe care se află două fișiere, dintre care un fișier audio în format WAV cu denumirea „REC001.WAV”, cu durata de 01 minut 18 secunde, a discuțiilor purtate la 10.07.2020 între Gaidarlî N. cu Cîsa I. și un fișier video-audio în format mp4 cu denumirea fișierului „fișierului ”20200710_142351.mp4”, cu durata de 03 minute 58 secunde, a discuțiilor purtate la 10.07.2020 între Gaidarlî N. cu Cîsa I., în biroul ultimului. În baza înregistrării audio-video de pe disc a fost întocmită stenograma discuțiilor. În Stenograma „fișierului ”20200710_142351.mp4”, cu durata de 03 minute 58 secunde, a discuțiilor purtate la 10 iulie 2020 între Gaidarlî N. cu Cîsa I., în biroul ultimului, este consemnat momentul de oferire și dare a sumei de 100 dolari de către Gaidarlî N. lui Cîsa I. pentru a distruge materialele; pe fișier audio în format WAV cu denumirea „REC001.WAV”, cu durata de 01 minut 18 secunde, a discuțiilor purtate la 10.07.2020 între Gaidarlî N. cu Cîsa I. în care este consemnat faptul că Gaidarlî N. insistă ca Cîsa I. să distrugă documentele, iar în schimb îi va oferi 100 dolari; la rândul său Cîsa I. îi răspunde că este Legea care nu-i permite asemenea acțiuni;

ordonanța din 13.07.2020, prin care a fost recunoscut drept corp delict un CD-R de model „OMEGA”, cu capacitatea de 700 MB, prezentat de Cîsa I., ce conține înregistrări audio-video care, fiind examinat și ascultat, rezultă că există discuții relevante dintre Gaidarlî N. și Cîsa I. din 10.07.2020 și păstrează asupra sa urmele acțiunilor infracționale ale lui Gaidarlî N.;

procesul-verbal de examinare din 15.07.2020, conform căruia obiect al examinării este bancnota cu nominalul de 100 de dolari SUA seria, numărul KV55348721V, anul fabricației 2006, care, fiind supusă testării tehnice cu ajutorul dispozitivului MAGNER 150 Digital, s-a constatat a fi autentică cu toate semnele caracteristice de protecție a bancnotelor care pot fi verificate, lipsind semne de falsificare.

Totodată, prin corupere activă se înțeleg acțiunile intenționate ale oricărei persoane care promite, oferă sau dă/acordă un avantaj, bunuri, bani, valori, prestări servicii, ce nu i se cuvin unei persoane publice, direct sau prin mijlocitor, pentru ca aceasta din urmă să acționeze sau să se abțină de a acționa în exercițiul funcției sale oficiale în favoarea făptuitorului sau de a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o altă decizie favorabilă pentru sine sau pentru o altă persoană.

Astfel, obiectul infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal îl constituie relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitate a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcționarilor publici.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă care poate fi realizată prin săvârșirea a cel puțin unei acțiuni prevăzute în dispoziția normei citate: promisiunea, oferirea sau darea de bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, prestări servicii, privilegii sau alte avantaje unei persoane publice ori unei persoane publice străine, ce nu i se cuvin, pentru ca acesta să îndeplinească, să întârzie sau să nu îndeplinească acțiuni ce țin de obligațiunile de serviciu, ori pentru a îndeplini o acțiune contrar acestei obligațiuni, precum și pentru a obține de la autorități, distincții, funcții, piețe de desfacere sau o anumită decizie favorabilă.

Oferirea, în sensul art. 325 alin. (1) Cod penal, presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Oferirea trebuie să aibă caracter precis, să se concretizeze într-o acțiune efectivă, reală și să aibă la bază inițiativa corupătorului. Nu este indispensabil ca oferirea să fie inteligibilă pentru oricare neinițiați. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația. Oferirea este un act unilateral al corupătorului, prin urmare, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) Cod penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către corupător.

Darea, în sensul art. 325 alin. (1) Cod penal, constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică sau persoana publică străină.

Totodată, în actul de învinuire sunt formulate două modalități normative a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal - oferirea și darea, incriminate inculpatului.

Or, a fost constatat că inculpatul a oferit și a dat mijloace bănești în sumă de 100 dolari SUA, unei persoane publice - ofițerului superior de investigații al DR Sud a Poliției de Frontieră IGP MAI, Cîsa I., pentru ca acesta să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, și anume, să nu transmită materialele acumulate cu privire la tentativa de traversare a frontierei de stat a Republicii

Moldova cu Ucraina săvârșită de inculpat la 09.07.2020, către serviciul de urmărire penală a Poliției de frontieră, în scopul exonerării acestuia de răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 27, 362 alin. (1) Cod penal. Aceste fapte au fost confirmate prin probe pertinente, concludente și utile, și anume, înregistrarea audio efectuată de Cîsa I. a discuției telefonice purtate cu inculpatul, cât și înregistrarea video-audio a discuției purtate de ofițerul de investigații Cîsa I. cu inculpatul, în biroul ultimului, copiate pe CD-R de model „OMEGA”, anexat ca corp delict la materialele cauzei penale, declarațiile martorului Cîsa I. care a relatat că inculpatul i-a oferit și dat suma de 100 dolari SUA, în biroul de serviciu, într-un pachet de țigări „Bond”, pentru ca el să distrugă actele de procedură întocmite pe faptul tentativei de traversare a frontierei de stat a Republicii Moldova cu Ucraina, săvârșit de către Gaidarlî N. la 09.07.2020, coroborate cu constatările notate în procesul-verbal de examinare din 15.07.2020, prin care a fost examinată bancnota ridicată la 10.07.2020, cu valoarea nominală de 100 dolari SUA, cu seria și numărul KB55348721B, cu anul de emisie 2006, urmare a căruia s-a stabilit autenticitatea bancnotei, cu toate semnele caracteristice de protecție ce pot fi verificate, lipsind semne de falsificare; proces-verbal de preluare a denunțului înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a CNA Direcția Generală Teritorială SUD la 10.07.2020, ora 14.45, potrivit căruia Cîsa I., ofițer superior de investigații DR SUD a Poliției de Frontieră „Vulcănești”, examinând materialul pe marginea tentativei de traversare ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova cu Ucraina avută loc la 09.07.2020, Gaidarlî N. pe 10.07.2020, aproximativ la ora 14.25, a oferit și a lăsat pe masa din biroul său, într-un pachet, mită în sumă de 100 dolari SUA, pentru a nu-l documenta și a nu transmite materialul ofițerului de urmărire penală, în vederea exonerării de răspundere penală; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.07.2020, fiind examinat biroul de serviciu din incinta Direcției Regionale Sud a Poliției de Frontieră, cu acordul lui Cîsa I., unde pe masa de serviciu s-a depistat un pachet de țigări marca „Bond” în care se afla o bancnotă cu nominalul de 100 dolari SUA, cu seria și numărul KB55348721B, în afară de bani, țigări în pachet nu s-au găsit; procesul-verbal privind examinarea obiectului din 13.07.2020, potrivit căruia s-a examinat discul CD-R de model „OMEGA” cu capacitatea de 700 MB, prezentat de martorul-denunțător Cîsa I., pe care se află două fișiere, dintre care un fișier audio în format WAV cu denumirea „REC001.WAV” cu durata de 01 minut 18 secunde, a discuțiilor purtate la 10.07.2020 între Gaidarlî N. cu Cîsa I. și un fișier video-audio în format mp4 cu denumirea fișierului „fișierului ”20200710_142351.mp4”, cu durata de 03 minute 58 secunde, a discuțiilor purtate la 10.07.2020 între Gaidarlî N. cu Cîsa I., în biroul ultimului. În Stenograma „fișierului ”20200710_142351.mp4” cu durata de 03 minute 58 secunde, a discuțiilor purtate la 10.07.2020 între Gaidarlî N. cu Cîsa I., în biroul ultimului, este consemnată următoarea discuție: Gaidarlî N.: „...trebuie de clarificat, dau 100 dolari sau nu știu cât...”, Cîsa I.: „...nu înțeleg...”; Gaidarlî N.: „...trebuie de lichidat, acest proces...”, Cîsa I.: „... n-am înțeles? Tu vrei ca eu să le distrug?...”, „...la voi este răspundere pentru dare de mită și la mine...”; Gaidarlî N.: „...da, nu va cunoaște nimeni, nimic...”, „... eu, așa cum ne-am înțeles, 100 dolari dau și distruge aceste...”, „...acolo e ceia ce ne-am înțeles, voi trebuie să distrugeți hârtiile...”; Cîsa I.: „...bine, așteptați-mă la unitatea de gardă...”; pe fișier audio în format WAV cu denumirea „REC001.WAV” cu durata de 01 minut 18 secunde, a discuției telefonice purtate la

10.07.2020 între Gaidarlî N. cu Cîsa I., este consemnată următoarea discuție: Gaidarlî N.: „... acest proces-verbal rupe-l și gata, rupe-l și tot...”, Cîsa I.: „...tu doar știi că aceasta este problema? Este Lege care nu permite asemenea variante...”; Gaidarlî N.: „... este clar, însă aceasta poate fi ruptă și aruncată...”; Cîsa I.: „ce să fac?”; Gaidarlî N.: „...arunc-o, eu își dau 100 dolari și tot, ce ai tu cu legea?...”.

Totodată, a fost stabilit că anume ofițerul superior de investigații al DR Sud a Poliției de Frontieră MAI, Cîsa I. a documentat pe 09.07.2020 sesizarea privind traversarea ilegală a frontierei de stat din Republica Moldova către Ucraina pe direcția Mirnoe-Tabaki de către Gaidarlî N. în aceeași dată - 09.07.2020, ora 21.30, întocmind în acest sens procesul-verbal privind actele de constatare (pentru acțiuni de constatare); schema Sectorului SPF Vulcănești, în care sunt indicate punctele de frontieră și locul unde a fost depistat Gaidarlî N.; procesul-verbal privind actele de constatare (pentru audieri), prin care l-a audiat pe Gaidarlî N. pe faptul reținerii acestuia lângă frontiera de stat, în baza căror ulterior, la 10.07.2020, prin ordonanța organului de urmărire penală, a fost începută urmărirea penală în baza elementelor prevăzute de art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, în temeiul materialului înregistrat în Registrul nr. 1 al Poliției de Frontieră Sud IGP MAI cu privire la evidența infracțiunilor, cu nr. 20208720071, cu atribuirea cauzei penale nr. 2020872065.

Mai mult, prin sentința Judecătorei Cahul din 23.10.2020, Gaidarlî N. a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzută de art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, însă prin decizia Curții de Apel Cahul din 15.06.2021, a fost casată total sentința din 23.10.2020 și acesta a fost condamnat la amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Prin urmare, probele acuzării, apreciate în coroborare, demonstrează că în procesul documentării inculpatului pentru săvârșirea faptei de traversare ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova cu Ucraina, la 09.07.2020, de către Cîsa I., ofițer superior de investigații al DR Sud a Poliției de Frontieră IGP MAI, inculpatul a insistat ca martorul Cîsa I. să distrugă procesele-verbal de constatare a faptei prejudiciabile, în schimbul oferirii sumei de 100 dolari SUA, adică pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea atribuțiilor de serviciu, insistență care a continuat chiar și după ce martorul Cîsa I. l-a prevenit de răspundere penală pentru dare de mită, iar la 10.07.2020, în biroul de serviciu, Gaidarlî N. a oferit și dat martorului Cîsa I., suma de 100 dolari SUA, într-un pachet de țigări „Bond”, pentru ca ultimul să distrugă materialele acumulate pe faptul traversării ilegale a frontierei de stat și să nu le transmită organului de urmărire penală, în vederea exonerării sale de răspundere penală în baza art. 27, 362 alin. (1) Cod penal.

La fel, potrivit declarațiilor inculpatului date în prima instanță, în care, de facto, a recunoscut faptele de realizare a laturii obiective a infracțiunii de corupere activă, prin „oferirea și darea”, indicând că a transmis martorului Cîsa I. suma de 100 dolari SUA, într-un pachet de țigări „Bond”, declarații care coroborează cu probele administrate.

Însă, argumentele inculpatului care își motivează comportamentul prin faptul că martorul Cîsa I. a cerut de la dânsul suma de 100 dolari SUA pentru a nu documenta cazul de traversare ilegală a frontierei de stat, au fost apreciate ca o metodă de apărare, or, din înregistrarea audio a discuției telefonice și înregistrarea video-audio a discuției dintre inculpat și martorul Cîsa I., rezultă comportamentul activ al inculpatului în vederea oferirii martorului Cîsa I. a mijloacelor bănești în

schimbul distrugerii materialelor acumulate pe faptul traversării ilegale de către el a frontierei de stat. Invocând același motiv, inculpatul la 10.07.2020 a oferit și transmis martorului Cîsa I. în biroul de serviciu suma de 100 dolari SUA, bancnotă care a fost depistată de ofițerii CNA în cadrul cercetării biroului de serviciu al martorului.

Afirmațiile apărării privind inadmisibilitatea probelor acuzării cu înregistrarea audio a discuției telefonice și înregistrarea video-audio a discuției dintre inculpat și martorul Cîsa I. la 10.07.2020, ca fiind administrate cu încălcarea prevederilor art. 132⁸-132¹⁰ Cod de procedură penală, sunt neîntemeiate, deoarece aceste înregistrări au fost efectuate de către martorul Cîsa I. în afara procesului penal, iar potrivit art. 93 alin. (2) pct. 6), alin. (3) Cod de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: înregistrările audio sau video. Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

În cadrul procesului penal înregistrările prezentate pe suport informațional de către martorul Cîsa I. au fost examinate prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.07.2020, asupra pertinentei cărora s-a expus procurorul prin ordonanța de recunoaștere și anexare a discului CD-R „OMEGA”, ca corp delict la materialele cauzei penale, întrucât conține discuții relevante între Gaidarlî N. și Cîsa I. la 10.07.2020. Mai mult, înregistrările audio și video prezentate de martorul Cîsa I., reprezintă un mijloc de probă distinct de măsurile speciale de investigații, care pot fi dispuse de procuror în conformitate cu art. 132⁸-132¹⁰ Cod de procedură penală, pentru admisibilitatea cărora este necesară autorizația judecătorului de instrucție, or, Cîsa I. efectuând înregistrările pe 10.07.2020, a acționat din proprie inițiativă, ca particular, pentru a obține probe materiale și a sesiza organul de urmărire penală. Prin urmare, nu au fost constatate careva temeiuri legale pentru a declara inadmisibilă proba acuzării cu înregistrările video și audio a discuțiilor dintre Gaidarlî N. și Cîsa I. pe 10.07.2020.

La fel, sunt neîntemeiate și alegațiile apărării că martorul Cîsa I. la efectuarea înregistrării audio și video din 10.07.2020, a încălcat inculpatului dreptul la secretul convorbirilor telefonice, garantat de art. 30 din Constituția Republicii Moldova, or, Cîsa I. și Gaidarlî N. sunt autorii discuțiilor telefonice înregistrate la 10.07.2020, iar, în aceste condiții, înregistrarea convorbirii telefonice de către unul din autori, în scop de apărare, nu este în măsură să afecteze drepturile celuilalt. Mai mult, la terminarea urmăririi penale, inculpatul, asistat de un avocat, nu a înaintat nicio cerere procurorului în care să solicite declararea inadmisibilă a probei cu înregistrarea convorbirilor telefonice și înregistrarea audio-video din biroul de serviciu efectuate pe 10.07.2020 de către martorul Cîsa I. și excluderea lor din dosar, conform art. 94 Cod de procedură penală.

Nu a fost probată nici versiunea apărării că Gaidarlî N. ar fi fost provocat de martorul Cîsa I. la săvârșirea acțiunilor de corupere activă. Or, fiind apreciate argumentele apărării, prin prisma probelor administrate, rezultă caracterul declarativ al provocării invocate, apărarea evitând să descrie și să menționeze circumstanțele faptice ale cauzei care ar demonstra prezența provocării în acțiunile ofițerului superior de investigații a DR Sud a Poliției de Frontieră IGP MAI Cîsa I..

Totodată, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO (*hot. Teixeira de Castro c. Portugaliei*, ECHR, 09 iunie 1998; *Ramanauskas c. Lituaniei*, ECHR, 05 februarie 2008, *Khudobin c. Rusiei*, ECHR, 26 octombrie 2006, *Morari c. Moldovei*, *Pareniiuc c. Moldovei*, *Sandu c. 20 Moldovei*, ECHR, 11 februarie 2014), în materie de provocare la acte de corupere există, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;

- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție (în special, nu au fost realizate acte de pregătire, ba mai mult ca atât, persoana nu a fost dispusă să comită acte de corupere înainte de contactul cu agenții statului sau, după caz, cu persoane private care acționează sub supravegherea agenților statului);

- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului. CtEDO a stabilit că, în cazul unei alegații rezonabile de provocare, sarcina probării faptului că provocarea nu a avut loc, revine autorităților.

Activitatea de provocare la acte de corupere trebuie să implice forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a comite infracțiunea. Provocarea poate consta în rugăminți insistente, promisiuni false, solicitări repetate bazate pe simpatii personale, amenințări etc.

Se va reține existența unei provocări ori de câte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea infracțiunii, care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a constata infracțiunea, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală (*hot. Teixeira de Castro contra Portugaliei*, 9 iunie 1998, §§38, 39).

Însă, în împrejurările stabilite, nu și-a găsit confirmarea prezența a celor trei condiții cumulative pentru a constata existența provocării în prezenta cauza penală și nici prezența circumstanțelor faptice care ar confirma provocarea invocată de apărare. Astfel, versiunea apărării urmează a fi apreciată ca o tactică de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă, atitudine care nu poate fi admisă sau tolerată într-un stat democratic. Or, comportamentul martorului-denunțator Cîsa I., din înregistrările audio și video ale discuțiilor cu inculpatul, nu denotă existența unui comportament provocator în vederea comiterii actelor de corupere de către inculpat, dimpotrivă, se observă comportamentul activ al acestuia față de coruperea martorului Cîsa I. în vederea distrugerii materialului acumulat pe faptul traversării ilegale a frontierei de stat pe 09.07.2020. Simplul fapt al înregistrării discuțiilor de către martorul Cîsa I., care este agent al statului, avute cu inculpatul nu dovedește existența provocării ultimului la săvârșirea infracțiunii.

Afirmațiile inculpatului, susținute prin declarațiile martorului Gaidarlî Ivan, că martorul Cîsa I. a cerut de la el suma de 100 dolari în prezența nepoților săi, reprezintă o metodă de apărare și eschivare de la răspundere pentru fapta comisă, or, martorul Cîsa I. a negat existența acestei discuții cu inculpatul, lipsind vreun temei legal de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor martorului, confirmate prin înregistrările audio și video. Astfel, declarațiile martorului Gaidarlî Ivan constituie

o tactică de apărare a inculpatului, prezentate pentru a confirma versiunea de apărare înaintată de inculpat, or declarațiile acestui martor sunt în contradicție cu declarațiile martorului Cîsa I. și alte probe administrate.

Totodată, declarațiile inculpatului că suma de 100 dolari SUA transmisă martorului Cîsa I. în biroul de serviciu al acestuia, era destinată pentru achitarea amenzii în mărime de 1200 lei, nu au fost probate, deoarece, în atribuțiile ofițerului superior de investigații a DR Sud a Poliției de Frontieră IGP MAI nu intră aplicarea amenzii persoanei în privința căreia există o bănuială rezonabilă că a săvârșit o infracțiune. Or, inculpatul a transmis bancnota de 100 dolari SUA, martorului pe 10.07.2020, într-un pachet de țigări, ce dovedește intenția acestuia de a ascunde transmiterea banilor în vederea coruperii martorului, pentru ca acesta să nu-și îndeplinească corespunzător atribuțiile de serviciu, dar nu după cum afirmă inculpatul că banii erau predestinați pentru achitarea amenzii.

Sunt nefondate și declarațiile inculpatului că a fost amenințat cu un pistol de polițiștii de frontieră și nu a declarat acest fapt la alte persoane sau organe, pentru a nu fi urmărit el și familia sa, deoarece, organul de urmărire penală a verificat circumstanțele de amenințare declarate, în rezultat, fiind emisă ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 18.12.2020, cu încetarea procesului penal, din motivul lipsei elementelor infracțiunii prevăzută de art. 166¹ Cod penal. Astfel, argumentele inculpatului privind amenințarea din partea polițiștilor de frontieră în seara de 09.07.2020, fiind examinate în modul stabilit de normele legale, nu și-au găsit confirmarea.

Și declarațiile martorului Gaidarlî Tatiana au fost apreciate ca o tactică de apărare a inculpatului, fiind formulate în baza declarațiilor depuse de ultimul și fiind în contradicție cu depozițiile martorului Cîsa I. și alte probe administrate.

Mai mult, în declarațiile inculpatului a fost stabilită schimbarea de mai multe ori a poziției de apărare, sub aspectul oferirii și dării banilor în sumă de 100 dolari SUA martorului Cîsa I. pe 10.07.2020, inițial acesta invocând extorcarea acestei sume de către Cîsa I., ulterior, relatând că banii erau predestinați pentru achitarea unei amenzi, care nu a fost concretizată. Astfel, schimbarea declarațiilor de către inculpat referitor la cauza și circumstanțele faptice de săvârșire a infracțiunii incriminate, denotă tactica acestuia de apărare în vederea exonerării sale de răspundere penală.

Prin urmare, a fost stabilit că inițiativa actelor de corupție a pornit de la inculpat, ce confirmă intenția acestuia de a săvârși acțiuni de corupere activă. Or, Gaidarlî N. a oferit și a dat, personal, unei persoane publice bunuri sub formă de mijloace bănești, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea atribuțiilor de serviciu și care a avut loc la inițiativa inculpatului.

La calificarea infracțiunii de corupere activă o importanță deosebită are și prezența calității subiectului special a persoanei căreia i se oferă bunuri care nu i se cuvin - persoană publică sau persoană publică străină.

Conform art. 123 alin. (2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare), angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public, angajatul din cabinetul

persoanelor cu funcții de demnitate publică, persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Astfel, prin prisma acestor prevederi legale, Cîsa I. este persoană publică, or, conform prevederilor Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne - funcționar public cu statut special este persoana angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autoritățile administrative sau instituțiile din subordinea acestuia, care deține grade speciale și exercită sarcini ce țin de competența entității din care face parte, în conformitate cu legislația în vigoare. Calitatea specială a martorului Cîsa I., se confirmă prin funcția deținută de ofițerul superior de investigații al Direcției Regionale Sud a Poliției de Frontieră.

Deci, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, ca corupere activă, adică, oferirea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin pentru acesta pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitării funcției sale sau contrar acesteia, și-a găsit confirmare dincolo de orice dubiu rezonabil, iar acțiunile acestuia întrunesc semnele obiective și subiective ale infracțiunii incriminate.

În consecință, alegațiile apărării privind lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, sunt neîntemeiate și lipsite de suport probatoriu.

Totodată, la stabilirea pedepsei, prima instanță a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 7, 61, 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, atitudinea acestuia față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

5. Inculpatul declară recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

Recurentul invocă faptul că din declarațiile martorilor apărării și inculpatului, pe de o parte, și depozițiile martorului Cîsa I., pe de altă parte, rezultă contradicții referitor la inițiatorul propunerii sau pretinderii mijloacelor bănești. Astfel, declarațiile martorului Cîsa I., cointerestat în tragerea la răspundere penală a inculpatului, urmează a fi respinse și reținute, ca fiind adevărate, declarațiile ultimului și ale martorilor apărării.

La fel, instanțele de fond și de apel nu au reacționat la cererea privind excluderea probelor administrate ilegal de acuzare - înregistrările audio ale discuției telefonice și înregistrarea video, fiind admisă încălcarea drepturilor sale constituționale. Mai mult, instanțele de judecată și-a fondat concluziile privind vinovăția inculpatului în baza acestor probe obținute ilegal.

În cadrul urmăririi penale și a judecării cauzei, învinuirea înaintată nu și-a găsit confirmare, iar toate probele administrate de acuzare ce dovedesc vinovăția inculpatului au fost obținute în rezultatul provocării din partea polițistului de frontieră Cîsa I., indicând la lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Astfel, urmează a fi excluse din lista probelor înregistrarea audio a convorbirii telefonice și înregistrarea video a discuției dintre Gaidarlî N. și Cîsa I., fiind obținute ilegal, cu încălcarea prevederilor legale.

Totodată, acțiunile agentului statului privind provocarea la săvârșirea infracțiunii, realizate astfel încât să determine la apariția intențiilor infracționale, care fără această intervenție nu s-ar fi fost manifestat, constituie încălcarea dreptului la un proces echitabil.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent

că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorului Cîsa I., procesul-verbal de preluare a denunțului înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a CNA Direcția Generală Teritorială SUD la 10.07.2020, ora 14.45; procesul-verbal din 10.07.2020, că în timpul cercetării biroului lui Cîsa I., pe masă într-un pachet de țigări „Bond” se afla o bancnotă cu valoarea nominală de 100 dolari, cu seria și număr KB55348721B, împachetate în plicul nr. 1; materialele acumulate de Cîsa I. pe faptul tentativei de traversare ilegală a frontierei de stat de către Gaidarlî N. la 09.07.2020, înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni a DR Sud a PF cu nr. 20208700124, din care rezultă că la 10.07.2020 a fost pornită urmărirea penală conform indicilor art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, inclusiv a fost constatat faptul tentativei de traversare ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova cu Ucraina de către Gaidarlî N. pe linia frontierei de stat Mirnoe (RM) - Tabaki (Uk), la punctul de frontieră 0759/02, prin întocmirea în acest sens a procesului-verbal privind actele de constatare din 09.07.2020, cu anexă Schema Sectorului SPF Vulcănești; proces-verbal de audiere a lui Gaidarlî N.; proces-verbal din 13.07.2020, conform căruia organul de urmărire penală a examinat un disc CD-R de model „OMEGA” cu capacitatea de 700 MB, prezentat de martorul-denunțator Cîsa I., pe care se află două fișiere, dintre care un fișier audio în format WAV cu denumirea „REC001.WAV” cu durata de 01 minut 18 secunde a discuțiilor purtate la 10.07.2020 între Gaidarlî N. cu Cîsa I. și un fișier video-audio în format mp4 cu denumirea fișierului „fișierului”20200710_142351.mp4” cu durata de 03 minute 58 secunde a discuțiilor purtate la 10.07.2020 între Gaidarlî N. cu Cîsa I., în biroul ultimului. În Stenograma „fișierului”20200710_142351.mp4” cu durata de 03 minute 58 secunde a discuțiilor purtate la 10 iulie 2020 între Gaidarlî N. cu Cîsa I., în biroul ultimului, este consemnat momentul de oferire și dare a sumei de 100 dolari de către Gaidarlî N. lui Cîsa I. pentru a distruge materialele; pe fișier audio în format WAV cu denumirea „REC001.WAV” cu durata de 01 minut 18 secunde a discuțiilor purtate la 10.07.2020 între Gaidarlî N. cu Cîsa I. în care este consemnat faptul că Gaidarlî N. insistă ca Cîsa I. să distrugă documentele, procesul-verbal, iar în schimb îi va oferi 100 dolari, iar Cîsa I. îi răspunde că este Legea care nu-i permite asemenea acțiuni; ordonanța din 13.07.2020, prin care a fost recunoscut drept corp delict un CD-R de model „OMEGA”, cu capacitatea de 700 MB, prezentat de Cîsa I., ce conține înregistrări audio-video care fiind examinat și ascultat, rezultă că există discuții relevante dintre Gaidarlî N. și Cîsa I. din 10.07.2020 și păstrează asupra sa urmele acțiunilor infracționale ale lui Gaidarlî N.; procesul-verbal din 15.07.2020 de examinare a bancnotei cu nominalul de 100 de dolari SUA seria, numărul KV55348721V, anul fabricației 2006, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, întemeiat statuând că nu se atestă careva acțiune de provocare, iar argumentele inculpatului referitor la inadmisibilitatea probelor acuzării - înregistrarea audio a

discuției telefonice și înregistrarea video a discuției din 10.07.2020, nu constituie temei de achitare a persoanei, în situația în care, în cadrul examinării cauzei penale, au fost cercetate probe obținute legal în corespundere cu art. 93 alin. (2) pct. 6), (3) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal (*pct. 2., 4. din decizie*).

Este de menționat că concluziile instanțelor de fond și de apel privind lipsa provocării săvârșirii infracțiunii pe cazul dat, coroborează și cu jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, se va reține existența unei provocări ori de câte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea infracțiunii, care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a constata infracțiunea, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală (*hot. Teixeira de Castro contra Portugaliei, 9 iunie 1998, §§38, 39*), împrejurări care, însă, nu și-au găsit confirmarea în cadrul examinării cauzei, or, inculpatul nu a fost influențat într-o manieră instigatoare, el nu a fost încurajat la săvârșirea infracțiunii, fiind demonstrat că infracțiunea incriminată inculpatului ar fi fost comisă și fără intervenția agentului statului (*pct. 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Deci, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Gaidarlî Nicolai XXXX, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2021, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 22 aprilie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico